

განგება ღირსისა მამისა ჩუენისა გრიგოლ ხანძთელისა

არქიმანდრიტისა უდაბნოთა კლარჯეთისათა და
აღმაშენებელისა ხანძთისა და შატბერდისა
თუესა ოქტომბრის 5-სა

დიდ მწუხრსა ზედა

ვჰგალობთ ნეტარ-არს კაცსა, I აღსავალსა.

უფალო ღალად-ვყავსა ზედა დასდებელი,
მუხლი 8. კმაჲ 5.

ღირსისა გრიგოლისა.

ღმერთშემოსილო მამაო, ნეტარო გრიგოლ, ანგელოზთა თანამზრახულო და თანამყოფო და თანაზიარო წინაღსწარმეტყუელთა, წმიდათა მოციქულთა და მოწამეთა და თანამკუდრო ნათელსა წარუალსა, რომელი ჰნათობ ბრწყინვალეებითა საღმრთოთა, რამეთუ წინაშე მისსა ჰსდგა განბრწყინებული მადლითა კადნიერად და ყოვლადვე ხედავ მისსა მას დიდებასა და მარადის იშუებ მისთა მით სიკეთითა, ქრისტესა ევედრე, ქრისტესს მიმართ მეოხ-გუეყავ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობაჲ, მშულობაჲ და დიდი წყალობაჲ.

ღმერთშემოსილო მამაო, ნეტარო გრიგოლ, ვარსკულავო უდაბნოდასაო, ბრწყინვალეზო საღმრთოდასა სიყუარულისაო და განმანათლებლო მონაზონთაო, სუეტო შეურყეველო მოთმინებისაო, სიმტკიცეო და ძელო ეკლესიისაო, ლამპარო ყოვლადბრწყინვალეო და მნათობო ყოვლისა სოფლისაო, სათნოებათა საუნჯეო, რომელმან ქალაქ-ჰქმენ უქმი უდაბნოჲ და ვითარცა სამოთხს ესე გამოაჩინე, ქრისტესა ევედრე, ქრისტესს მიმართ მეოხ-გუეყავ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობაჲ, მშულობაჲ და დიდი წყალობაჲ.

ღმერთშემოსილო მამაო, ნეტარო გრიგოლ, სიქადულო მონაზონთაო და სიმტკიცეო მართლისა სარწმუნოებისაო, სამებისა წმიდისა გამორჩეულო მსახურო, მოდასეო ანგელოზთაო, ქუეყანით ზეცად ამაღლებულო მონაზონთა წინამძღუარობითა, სასუფეველსა დამკუდრებელო, ანგელოზებრივ გალობითა ზეცისა მოქალაქეო, წმიდათა თანა გურგუნოსნებითა ნათელსა შინა ღმრთისა ხედვითა განჰბრწყინებულო და წმიდითა ლოცვითა შენითა მეოხო ყოველთა პატივისმცემელთა შენთაო, ქრისტესა ევედრე, ქრისტესს მიმართ მეოხ-გუეყავ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობაჲ, მშულობაჲ და დიდი წყალობაჲ.

ღმერთშემოსილო მამაო, ნეტარო გრიგოლ, ანგელოზთა თანა შეერთებულო ტაძარო საიდუმლოთაო, უფსკრულო გულისკმისყოფისაო, მხილველო გამოუთქმელთაო, მამაო მამათაო, თავო მონაზონთაო და წინამძღუარო განშორებულთაო, რომელი წინაშე ყოვლადწმიდისა სამებისა იხარებ მრავლითა ბრწყინვალეებითა განათლებული და შემწე ხარ მევედრებელთა შენთათუს, ქრისტესა ევედრე, ქრისტესს მიმართ მეოხ-გუეყავ, გარდამოვლინებად ეკლესიათა ერთობაჲ, მშულობაჲ და დიდი წყალობაჲ.

სხუაჲ დასდებელი კმაჲ 2

ეჰა გურგუნო

ვითარიმე ქებისა გურგუნი შეუთხზნათ ქრისტეს ეკლესიისა სიმტკიცესა და ყოველთა განმამბრწყინებელსა სწავლითა, კელმწიფეთა თვალუხუაჲდ მამხილებელსა და ყოველთა შუამდგომელსა და შემწესა, ყოველთა ჭირვეულთა ნუგეშინისმცემელსა და ყოველთა განსაცდელსა შინა მყოფთა შესავედრებელსა, კეთილმსახურებისა სუეტსა, მორწმუნეთა წინამბრძოლსა, ყოვლადქებულსა გრიგოლს, რომლისა მიერ აღძრვანი მტერთანი ქრისტემან დაამხუნა, რომელსა აქუს დიდი წყალობაჲ.

2-გზის

ვითარითა ქებისა საგალობელითა უგალობდეთ მსგავსად ღმრთივბრწყინვალისა ვარსკულავისა უდაბნოსა შინა დამკუდრებითა განბრწყინვებულსა, და ნერგსა სამოთხისასა, ნაყოფისა კეთილისა გამოძლებელსა, დიდსა შემწესა და მოძღუარსა, ყოველთა უკეთურთა და უღებთა მარცხუენელსა, რომლისათჳსცა აღძრვანი მათნი ქრისტემან დაამხუნა, რომელსა აქუს ღიდი წყალობაჲ.

ვითარითა ქებისა გალობითა უგალობდეთ ეკლესიისა შემამკობელსა და მწყემსსა და მოძღუარსა ივერიელთასა, რომელი მსგავსად მზისა გამოუჩნდა ერსა ჩუენსა და განსწავლიდა ღმრთისა და მამულისა სიყუარულითა, რომლისათჳსცა მისსა მიმართ დაგუძს სასოებაჲ ჩუენი, რაჲთა ერთობითა სარწმუნოებისაჲთა და სიყუარულითა აღვიარებდეთ, ვითარცა წინამძღვარსა და სიმტკიცესა ერისა ჩუენისასა, რომელსა აქუს ღიდი წყალობაჲ.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

აწ განსცხრებოდეთ დღესასწაულის მოყუარენო, და ქებითა გალობისაჲთა უგალობდეთ და შევასხმიდეთ, მღელთა სიქადულსა და ხანძთისა დიდებასა, წყაროსა საკრველებათასა და მორწმუნეთა დიდსა მეოხსა და შუამდგომელსა: გიხაროდენ, კლარჯეთისა საგანეთა მცველო მიურულეებლო და უქმთა უდაბნოთა ქალაქყოფელო, გიხაროდენ, სასანთლეო ყოვლადბრწყინვალეო, რომელმან კიდენი სოფლისანი საკრველებითა განანათლენ, გიხაროდენ ჭირვეულთა საღმრთოო სიხარულო და განსაცდელთა შინა მყოფთა მკურვალეო შუამდგომელო, ღირსო და საკრველთმოქმელო მამაო გრიგოლ, დაუცხრომელად ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, რომელნი სარწმუნოებითა და სიყუარულით პატივს-ვსცემთ მარადის სახარულევანსა და ყოვლადსანატრელსა კსენებასა შენსა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ვინ არა გნატრიდეს შენ ყოვლადწმიდაო ქალწულო, ვინ არა უგალობდეს უხრწნელსა შობასა შენსა, რამეთუ რომელი იგი უფამოდ მამისაგან გამობრწყინდა, მშ მხოლოდშობილი, იგივე შენგან უბიწოჲსა გამოვიდა გამოუთქმელად კორცმესხმული, ღმერთი იყო ბუნებით და ჩუენთვის კაც-იქმნა წყალობით. არა ორებად პირთასა განიკუეთა, არამედ ორითა ბუნებითა შეურევნელად საცნაურ-იქმნა. მას ევედრე, პატიოსანო და ყოვლადსანატრელო, ცხორებისათვის სულთა ჩუენთასა.

**შესვლად. წარდგომა ღღისა
საწინაწარმეტყველონი; საკითხავი ღღრსისა.**

1. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალთა სულნი ხელთა შინა ღმრთისათა...)
2. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი. (მართალნი საუკუნოდ ცხოვნდეს. და უფლისა მიერ...)
წერილ-არს, მარტის 9-ს.
3. სიბრძნისაგან სოლომონისა საკითხავი (მართალი თუ აღესრულოს განსუენებასა შინა...) წერილ-არს მაისის 7-ს.

**ღღტსა ზედა დასდებელი ტაძრისა,
ესრეთ ღღრსისა გრიგოლისი. თვით-ხმოვანი.**

კმაჲ 2

ქუეყანასა ზედა ანგელოზო და ცათა შინა კაცო ღმრთისაო, სოფლისა კეთილად განმამშვენებლო და სიტკობებითა სახიერო, მამაო გრიგოლ, გაქებთ შენ, რომელი დაენერგე სახლსა შინა ღმრთისასა და აღყუავდი სიმართლითა, და ვითარცა უდაბნოსა ზედა ნაძვი, ესრჳთ განამრავლე სამწყსოჲ ქრისტჳსი, ღღრსად და სამართლად სიტყუერნი ცხოვარნი და მნათობ სოფლისა იქმენ ჭეშმარიტებით.

გამოშნდი, მამაო გრიგოლ, მთავრად მონაზონთა და ქალაქყოფელ უქმთა უდაბნოთა და ჰკურნებ უძღურებისა ჩუენისა ვნებასა სარწმუნოებით მგალობელთა შენთასა: გიხაროდენ, აღმოსავლეთისა ვარსკულავო ყოვლადბრწყინვალეო, და მონაზონთა განმანათლებლო ლამპარო და მწყემსო, გიხაროდენ, კეთილმოქმედებითა მმარხველთა სიქადულო და ყოვლისა სოფლისა სახარულევანო ბრწყინვალეობაო, მეოხ-გუეყავ მგალობელთა შენთა.

სამღუღელოდათა სამოსელითა შემკობილმან ღმრთივმშენიერად ჰქადაგე შენ სახარებად სასუფეველისა და გალობანი საეკლესიონი აღმოსთქუნ და ეკლესიად განამდიდრენ მოძღურებითა საღმრთოდათა, რომლითა აწ განათლებულნი გადიდებთ კაცსა ზეცისასა და ქუეყანისა ანგელოზსა, სოფლისა სამკაულსა და მოღუაწეთა თუალსა, რომელმან განამრავლენ სამწყსოდ ქრისტესნი და სიმართლითა და სიწმიდით წინამძღუარ ექმენ მოღუაწეთა, და მეოხ-ხარ ღმრთისა მიმართ სულთა ჩუენთათვის.

დაუტყვე, წმიდაო, სოფელი და აღიღე ჯუარი, რომლისა მიერ მოქადულ-იყავ შენ, სამ-გზის სანატრელო მამაო, და წინამძღურებითა სულისა წმიდისადათა და წინადასწარ უწყებითა ღმრთისადათა წარმართენ სლვანი შენი სანახებსა მას კლარჯეთისასა და აღმართენ უდაბნოსა შინა მონასტერნი – ხანძთა და შატბერდი, საცხონებელად სულთა და საყუდებელად მრავალთა, ხოლო მას შინა შეკრებულნი ძმანი სიმდაბლითა თუსითა მიიწინეს საზომსა შენსა, და განასხმიდენ სულთა უკეთურთა და განჰკურნებდენ ყოველთა სნეულთა და კეთილქებისა გალობითა გიგალობდენ, ვითარცა მწყემსსა დიდსა და ქადაგსა სარწმუნოებისასა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

კმა 7

კეთილ-მონაო სახიერო და სარწმუნოო, კეთილო მუშაკო ქრისტეს ვენახისაო, შენ სიმკნითა და აკოვნად სიმძიმე დღისა იტურთე და მოცემული ტალანტი აღაორძინე, რომლისათუსცა განგეკუნეს შენ ბჭენი ზეცისანი და შეხუედ სიხარულსა უფლისა შენისა სახიერისასა, ხოლო აწ მეოხ-გუეყავ მაქებელთა შენთა დაუცხრომელად, რაათა ჩუენცა აღძრულნი საღმრთოდათა სურვილითა, დაუღუმებელად განატრიდეთ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

გიხაროდენ, ქალწულო, ღრუბელო და ეტლო სიტყვსაო, გიხაროდენ, უზესთაეს გონებისა და გარეგან საზღუარისა, წმიდაო ღმრთისა საყოფელო, გიხაროდენ, უქორწინებელო სულითა ზესთა ღმერთთასა მიდგომილო, გიხაროდენ, თუნიერ თესლისა მშობელო, და თუნიერ ხრწნილებისა მავოვნებელო, გიხაროდენ, მარადის ქალწულო, კურთხეულო.

სტიქარონსა ზედა დასდებელი. კმა 8

სიტყვთა და საქმით აღიღე ღმერთი დიდებული და მცნებათა მისთა იწურთიდ მარადის, დღისი და ღამით გონებითა წმიდითა, და ვითარცა სუეტი ნათლისადა, ბრწყინვალე ლოცვაა შენი აღიწეოდა ზეცას, სანატრელო მამაო გრიგოლ, გუთხოვე ქრისტესგან დიდი წყალობა.

მუხლი. პატიოსან არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მოაკუდინე შენ გულისთქმა და განაცხოველე სიწმიდს, და შეიყუარე წმიდა ქალწულებად, და ვითარცა ნათელი, შთაიციუ სიწმიდს, და ვითარცა გურიტი სიმშუდით ჰმონებდი ქრისტესა გონებითა უბიწოთა, სანატრელო გრიგოლ, შემკული საღმრთოდათა გულის კმის-ყოფითა.

მუხლი. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ემინის უფლისა, მცნებათა შინა მისთა ინებოს ფრიად.

შეგამკო ღმერთმან, ნათლითა სასწაულთადათა და მადლთა საღმრთოდათა ბრწყინვალეებითა, სამ-გზის სანატრელო, და აღავსო სული შენი სიბრძნითა, და ვითარცა წყაროდ ცხოველი და თუალი დაუწყუდელი აღმოაცენებ მოძღურებათა საღმრთოთა, აღორძინებისათუს ქრისტესს სამწყსოსადათა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

სიმრავლს მონაზონთა წინამძღურად აღგიარებს, ღმერთშემოსილო მამაო გრიგოლ, რამეთუ აღივსებიან საღმრთოდათა მით მადლთა, რომელ დაუტყვე, და იშუებენ სასენებელსა შენსა, თანამოსაგრეო წმიდათა მამათაო, მათ თანა ევედრე ქრისტესა ღმერთსა, რაათა შეიწყალნეს მან სულნი ჩუენნი ოხითა შენითა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

უსძლოო ქალწულო, რომელმან ღმერთი მუცლად-იღე გამოუთქმელად, დედაო ღმრთისა მადლისაო, ვედრება მონათა შენთა შეიწირე, ყოვლადუბიწოო, რომელი მისცემ ყოველთა შენდობასა ცოდვათასა, ჩუენიცა ვედრება შეიწირე და გუთხოვე ჩუენ დიდი წყალობა.

ტროპარი I

ნიშთა და სასწაულთა მოქმედად გამოგაჩინა შენ ღმერთმან, სანატრელო, და მოგცა კელწიფებად განსკმად სულთა ბოროტთა და ყოველთავე სნეულებათა კურნებად, ღმერთშემოსილი, რომლისათვისცა საღმრთოთა დიდებითა შენითა ვიქადით და გვედრებით: კლარჯეთის სავანეთა კეთილად განმგებელი მოლუაწეო და უდაბნოთა ქალაქმყოფელო, მამაო გრიგოლ, მეოხ-გუეყავ მოსავათა შენთა და გუკსენ ყოვლისაგან განსაცდელისა ქრისტეანენი.

ტროპარი II

აღმობრწყინდი ვითარ მთიები ზეცისა სამყაროსა და შეჭურვილმან მაღლითა სულისა წმიდისადათა განაბრწყინვენ სამწყსო შენ ღმრთისმეცნიერებითა, ღირსო მამაო, და მიიწიე რამ სანახებსა მას კლარჯეთისასა, აღმართენ უდაბნოსა შინა მონასტერნი დიდშუენიერნი სადიდებელად ღმრთისა და საცხონებელად სულთა მრავალთა, მოძღუარო და განმანათლებლო ივერთა ერისაო, ნეტარო გრიგოლ, მეოხ-გუეყავ წინაშე ქრისტეს მეუფისა და გუთხოვე წყალობა.

ცისკრად. ღმერთი უფალსა ზედა

ტროპარი ღირსისა. დიდებაჲ... იგივე აწდა...

რომელი საუკუნითგან დაფარულ-იყო, და ანგელოზთაგან უცნაურ საიდუმლო, ღმრთისმშობელო, შენ მიერ კაცთა გამოეცხადა, ღმერთი შეურევნელად შენგან განკორციელდა, ჯუარცამა ნებსით თავს იღუა, რომლისათვისცა აღადგინა პირველდაძინებულნი, და იქსნა მან სიკუდილისაგან სულნი ჩუენნი.

შემდგომად I ფსალმუნებისა, წარდგომა. კმაჲ 1

ანგელოზთა მწყობრნი...

ცხორებაჲ კეთილმსახურებით ქუეყანასა ზედა აღასრულე, და გამოშინდი კანონად მონაზონთა და ბრწყინვალე მნათობად ყოვლისა სოფლისა, ღმერთშემოსილო მამაო, და განანათლებ შენდამი მსწრაფლ მოღვთოვითა, წმიდაო გრიგოლ, აწცა გამოაბრწყინვე გულსა ჩუენსა ნათელი ჭეშმარიტი და მეოხ-გუეყავ მაქებელთა შენთა დაუცხრომელად.

2-გზის

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

განეცხადების საიდუმლოჲ საუკუნითგან დაფარული მთავარანგელოზს, მითხრობად ძრწოლით ქალწულისა მიმართ, ხოლო იგი ახარებს კურთხეულსა დედათა შორის, რომლისა-თანა ვკმობდეთ: გიხაროდენ, მიმადლებულო, უფალი შენ თანა.

შემდგომად II ფსალმუნებისა, წარდგომა. კმაჲ 4

განეცხადე დღეს...

ნათლითა ჰბრწყინავ შენ მიუახლებელითა, და ვითარცა ვარსკულავი გამობრწყინდი უდაბნოსა შინა კლარჯეთისასა და განამრავლენ სამწყსო ქრისტესნი, ღირსო მამაო, ხოლო ქსენებისა შენისა აღმასრულებელთა ქსნაჲ გუთხოვე შეცოდებათა, ვითარცა წინაშე ღმრთისა მდგომარემან.

2-გზის

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ყოველთა შემოქმედი ღმერთი და დამბადებელი, ყოველადუბიწო, წმიდაო, საღმრთოჲსა სულისა მიერ მუცლად იღე და უხრწნელად ჰშევ, რომლისათვისცა გადიდებთ შენ და გიგალობთ, ქალწულო, ვითარცა ყოველთა მეუფისა პალატსა და სოფლისა შემწესა.

შემდგომად სადიდებელისა წარდგომა. კმაჲ 8

სიბრძნე

სიჩხოთგან განწმედილ-იქმენ შენ, მარადის ქსენებულო ღირსო მამაო, ვითარცა ჭეშმარიტად განათლებული, და ქუეყანასა ზედა, ვითარცა ანგელოზი იქცეოდი, რამეთუ კორცნი მოაკუდინე მოლუაწებითა და საღმრთოთა შურითა შენითა სამებისა წმიდისა სათნოდ გამოშინდი, რომლისათვისცა გუნდსა მონაზონთასა შეერთე და საწუთოთა შუებათაგან სიმაღლედ აღიყუანენ ერნი მორწმუნეთანი, ღმერთშემოსილო გრიგოლ,

გვედრე ქრისტესა ღმერთსა ცოდვათა მოტყევისა მონიჭებად, სურვილით პატივის-
მცემელთა ქსენებისა შენისასა.

2-გზის

დიდება მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

თანა დაუსაბამო სიტყუად მამისად, შენგან მიიღებს დასაბამსა ბუნებისა ჩუენისასა, ღმრთისმშობელო, და უჟამო შემოვალს ჟამსა შინა და სიტყუად განზრქებოდის, ხოლო ძმ ღმრთისად ძედ შენდა იწოდების. ეჰა, მოუწვთომელი ესე საიღუმლოდ, იესუ ქრისტე გუშინ და დღეს, და იგი თავადი არს უკუნისამდე.

აღსავალი, ანტიფონი 1. კმამ 4

სიყრმით ჩემითგან ფრიად მბრძვანან მე არაწმიდანი ვნებანი, ამისთჳს გვედრები: შემწე-მეყავ და მიკსენ სახიერ.

რომელთა გბულთ სიონი, სირცხულეულ-იქმნენით უფლისა მიერ, და ვითარცა განკბული თივაჲ შეგჭამნესთ გვენიაჲმან.

დიდება მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სულისა მიერ წმიდისა ყოველი სული ცკოველ-იქმნების და სიწმიდით ამაღლდების და განჰბრწყინდების სამებისა მიერ ერთ-არსებისა, ღმრთივშუენიერად და საიღუმლოდ.

წარდგომაჲ, კმამ 7

პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი. რაჲ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთჳს, რომელი ესე მომაგო მე.

ყოველი სული... სახარება ლუკასი, თავი 6. მუხლი 17. (მას ჟამსა შინა, დასდგა იესუ...) დასასრული მუხლი 23. (მრავალ არს ცათა შინა...)

შემდგომად 50-ე ფსალმუნისა დასდებელი.

თვით-კმოვანი. კმამ 6.

ყოველსა ქუეყანასა განხდა კმამ წარმართებისა შენისად, ღმრთივგანბრძნობილო მამაო, ამისთჳს ზეცათა შინა ჰპოვე სასყიდელი შრომათა შენტად, და ეშმაკთა გუნდი წარსწყმიდე და ანგელოზთა წესსა მიიწიე, რომელთა უბიწოთა ცხორებითა სწორ-იქმენ, წმიდაო გრიგოლ, კადნიერებაჲ გაქუს წინაშე ღმრთისა, მშუდობაჲ ითხოვე სულთა ჩუენტათჳს.

კანონი ღმრთისმშობლისა. მუხლი 6

სექტემბრის 28-ს იძიე

კანონი ღირსისა, მუხლი 8. კმამ 1

გალობა 1, უგალობდითსა

ძლისპირი: სასწაულითა იქსნა ერი უფალმან და ზღუად მღელვარჳს სიტყვთ განაკმო პირველ, და დღეს უზრწნელად იშუა ქალწულისაგან და წარმიძღუა ჩუენ ზეცად ბუნებით სწორი მამისა თანა, რომელსა უგალობდეთ.

აღაკვენ თუალნი სულისა ჩუენისანი განცდად ბრწყინვალეებასა მაღლთა შენტასა, ღირსო მამაო, ხოლო ორღანოჲ ენისაჲ აღმარ დიდებად შენდა, რაჲთა ჯეროვნად გიგალობდე შენ, გრიგოლ, სიქადულო მამათაო.

ხატებაჲ საღმრთოჲ სიჩრდთგან დაიმარხე ტრფიალებითა ჩუენტვის ჩჩვილ-ქმნულისადთა, იწყლა რაჲ გული შენი, ღმერთშემოსილო მამაო, და ჰასაკისა თანა აღმაღლდებოდე ძალითი ძალად სულისა სრულებითა.

აღმრვაჲ ვნებათაჲ სიყრმითგანვე დასთრგუნე ფერკთა მათ ქუეშე სულისათა, ნეტარო მამაო, და სიტკობებაჲ საცნობელთა მლიქნელი, ყოვლად არა დაგიტკბა მოლოდებითა წარუალთა მათ ტკბილთა საშუებელთაჲთა, წმიდაო გრიგოლ.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

დასაბამი სიბრძნისაჲ მოიგე, დასაბამსავე სიყრმისა შენისასა, ღირსო მამაო, და შიშსა უფლისასა შემსჭვალენ შენ კორცნი, წმიდაო გრიგოლ, და მიერ აღიწიე სიყუარულსა მას უშიშსა წმიდათასა და მაღლითა ღმრთისაჲთა განჰბრწყინდი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

სული ჩემი დაცემული მრავალთა საღმობათაგან, ზ, ღმრთისმშობელო ყოვლადღიებულო, განჰკურნე, რადთა მადლობისა კმითა წადიერებით გადილებდე შენ, მარადის.

გალობა 3, განძლიერდასა

ძლისპირი: ღმერთო, მოხედენ მონათა გალობასა და დაამდაბლე სიმაღლეს მაცთურისა და ზესთა აღამაღლე დღეს ეკლესიასა, და შეუშფოთებელად დაამტკიცენი მოსაზნი შენი მართლმადიდებლობასა.

უსხეულოთა გუნდსა თანა აღმაღლდი, რაჟამს შრომათა ღუაწლი ეტლ-უყავ სულსა და აღიწიე საქმითა ზედვათა მიმართ მაღალთა, სანატრელო მამაო, და უხილავთა ხილვად ღირს იქმენ, წმიდაო გრიგოლ.

ქნარად სულისა ცკოველისა გამოშინდი, მორთულ ძალთაგან სულისათა, ღირსო მამაო, და გამოჰბრწყინდი ვარსკულავად უდაბნოხსა და სიტყუათა საუნჯეს, ვითარცა ოქროდ დააუნჯე შენ ღმრთისა ეკლესიასა, ნეტარო გრიგოლ.

მარხვითა კორცნი შეზღუდენ, სანატრელო, და ვნებათა აღძრვანი მოაკუდინენ ლოცვითა და მღვიმარებითა, რომლისათვისცა სულისა წმიდისა ძალმან დაიმკურა შენ თანა და მნათობად ცისკიდეთა გამოგაჩინა.

დიდება მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

რტო ნაყოფიერი იქმენ შენ, ღმერთშემოსილო, აღმოცენებულ ძირთაგან ღმრთისმსახურთა, და-რად-ენერგე თანა წარსადინელსა საღმრთოთა წერილთასა, და გამოიღე ნაყოფად ტკბილად გულის-კმის-ყოფად მათი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

წინაღსწარ გიხილა შენ, ბჭედ ნათლისად ეზეკიელ, რომელი განვლო მეუფემან, ვითარცა უწყის, ქალწულო უზრწნელო, ამისთვის გევედრები მე, განმისხუენ სინანულისა ბჭენი მიმეყანებელნი სასუფეველად.

წარდგომა

განაბრწყინვე ჟამნი შენნი, სანატრელო, უდაბნოსა შინა ძლიერად მოღუაწებითა, რომლითა მიუახლე ბრწყინვალეხასა საღმრთოსა, მამაო გრიგოლ, და მოტევეხად ცოდვათა ჩუენთა ურიცხვთად ქრისტესს მიერ გუთხოვე მედღესასწაულეთა კსენებისა შენისათა.

გალობა 4, უფალო მესმასა

ძლისპირი: პირველ აუწყა წინაღსწარმეტყუელებით ცხორებად კაცთა ამბაკუმ და იტყოდა: რისხვასა შინა მოვიქსენი წყალობად, ჩრდილოთ მადნართათ მო-რად-ხუედ შენ, მაცხოვარ, ერისა ამის სიტყუად დამბადებელი.

არა დაჰფარნა ღმერთმა შრომანი შენნი, არამედ ნიშთა და სასწაულთა მიერ განჰსთქუა ბრწყინვალეხად მოღუაწებათა შენთად, და ყოველთა შორის საწადელ-ყო სიტყუად და ხილვად შენი, ღმრთივსანატრელო.

იწურთიდ სიყრმიტგან წიგნთა ღმრთივსულიერთა და აღიწიე თავსა სრულებათასა, რაჟამს გონებად წმიდა-ყავ ვნებათაგან და სიწმიდითა სულისა შენისადთა ექმენ სავანე სულსა ყოვლად წმიდასა.

იქმენ, ნეტარო, მიმსგავსებული ღმრთისა, მამად ობოლთა და საზრდელი მშვიერთა, სამოსელი შიშველთა და უღონოთა, და მკურნალ სენთა სნეულებისა, მამაო გრიგოლ.

დიდება მამასა და ძისა და წმიდასა სულსა.

ლაძპრად ბრწყინვალედ მყოფთათვის სოფლისათა გამოგაბრწყინვა ნათელმან მამისამან, და ეღვარებად სათნოებათა შენთად მიჰფინე ცისკიდეთა, ვითარცა მისისა შარავანდელი, ღირსო მამაო.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ქალწულმან ჰმევ და დედობრივ არა განიხრწენ, არამედ დედა იქმენ, და ქალწულადვე ჰვიე, რომლისათვისცა გიგალობთ, გიხაროდენ, ღმრთისმშობელო.

გალობა 5, ღამითგანსა

ძლისპირი: საცთურთა ბნელთა ღამისათა შენდობად მოხვედი შენ, ქრისტე, ამსობილნი შევსწირავთ შენდა გალობასა, ვითარცა ღირს-ხარ, რადთა წარმიძღუნ გზასა მშულობისასა, შესულად სასუფეველსა, რომელ აღმითქუ ჩუენ.

ვითარცა ვარსკულავი გამოჰბრწყინდი უდაბნოსა შინა და რომელნი სარწმუნოებით მოივლტიან შენდა მსწრაფლ შეეწევი მათ, ამისთვისცა გნატრით შენ, და ვითარცა მკურვალესა შეამდგომელსა გალობით გადიდებთ.

ქველისმოქმედმან, ყოველთა მწყალობელმან, მოგცა სიმდიდრედ ნათესავსა შენსა, ხოლო პირსა შენსა მოსცა სული ცხკოველი, მსგავსად წმიდათა მოწაფეთა თვისთა და გყო შენ მეათცამეტედ მოციქულად.

წყაროდ სულისა წმიდისაჲ გულსა შინა შენსა მოიგე, საიდუმლო სიბრძნისა და მადლისა სიმდიდრითა აღვსებულმან, მ, სამგზის სანატრელო მამაო, პატივისმცემელნი შენნი იკსენ განსაცდელთაგან.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ეტრფიალე შენ სიბრძნესა, უდაბნოსმოყუარეო, და შეიყუარე იგი უფროდს ყოვლისა, რომლისათვისცა განისუენა შენ თანა, და ბაგეთა შენთა მიერ წყაროდ მადლისაჲ აღმოაცენა თაფლისა უტკბილესი.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე ამინ.

წმიდა-ყო ღმერთმა საშოდ შენი ყოვლადწმიდაჲ, სძალო, სიწმიდით რაჲ დაემკვდრა მას შინა, და ჯუარსა ზედა ამაღლებულმან დაბადებულნი აღამაღლნა მისთანა.

გალობა 6, დაღადაყვასა

ძლისპირი: შთახდა იონა სიღრმესა მას ზღვსასა და დაღადაბდა ღმრთისა მიმართ ვედრებით: აღმომიყვანე დანთქმისაგან, უფალო, ხოლო მე, ქრისტე, შენდა მიმართ ვღადადებ: უგულბელს-ჰყავ ბრალთა ჩემთა სიმრავლს.

ოდეს ბოროტი მტერი ეკლესიისაჲ მოკულასა შენსა კადოდა და ხანძთისა იავარ-ყოფასა, ცეცხლმან შურისა უფლისამან აღავხნა გონებაჲ შენი, ღმერთშემოსილო, და ლოცვითა შენითა უტყვ-ყავ პირი მისი მგმობარი ღმრთისაჲ, და სრულიად წარსწყმიდე.

დიდო მეუდაბნოეო, კლარჯეთისა დიდებულთა უდაბნოთაო, აწცა ნუ დაიდუმებ მოღუაწებასა ჩუენთვის ქრისტესს მიმართ, რამეთუ ყოვლადვე ძალგიძს შეწევნაჲ ყოველთაჲ, რომელნი ლოცვათა შენთა ესუენ და მეოხებასა შენსა მოივლტიან.

სიწმიდისა გვრგუნითა, ვითარცა ღუაწლისა მძლს, გვრგუნოსან-გყო ქრისტემან მეუფემან, სანატრელო მამაო გრიგოლ, და წმიდა თავი შენი სამკაულითა თვაღთშეუდგამითა განაშუენა.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ვნებათა დაფარულისა და ცხადთა მკლდომისა ძლიერად მბრძოლო, გრიგოლ სანატრელო, კადნიერებაჲ გაქუს ღმრთისა მიმართ, ითხოვე შეწევნაჲ, რაჲთა განვერნეთ მტერსა სულთა ჩუენთასა.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ახლად ყრმად გვშევ ჩვენ უწინარესი საუკუნეთა უფამოდ, მამისა თანა მოსაყდრე, ღმრთისშობელო, რომელმან ჯუარისა მიერ ცოდვთა დაბუელებული კაცნი განაახლნა და ღმრთეებასა იზიარნა.

კონდაკი

უღელი იგი ქრისტესი მიიდე, ღმერთშემოსილო მამაო გრიგოლ, და მხართა შენთა ზედა იტვრთე ჯუარი მისი, ვნებათა მისთა საღმრთოთა საწერტელად ყოვლადწმიდად კორცთა შინა შენთა მტვრთველმან, რომლისათვის საღმრთოჲსა დიდებისა მისისა ზიარად გამოშჩნდი, მომგებელი ჯილდოდ ღირსებისა მოსაგებელსა.

იკოსი

ძირთაგან კეთილთა აღმოსცენდა-რაჲ ნაყოფი შუენიერი, სიჩოთგანვე ღმერთშემოსილი მადლითა აღიზარდა, უფროდს ვიდრელა სძითა, და დაუმორჩილნა კორცნი მოკუდავნი სულსა უკუდავსა და იღუაწა ვიდრე სიკუდილადმდე, და გან-რაჲ-ვიდა სოფლით, დიდებით მამათა კრებულსა თანა აღირაცხა და მეოხ-არს ჩუენთვის, რომელნი ვადიდებთ საკსენებელსა მისსა ყოვლადგანათლებულსა.

გალობა 7, კურთხეულარსა

ძლისპირი: სიყუარულითა ყოველთა მკსნელისაჲთა არად შეჰრაცხეს ყრმათა რისხვად მძღავრისა ღმრთის მოძულისაჲ, და ცეცხლსა შეთხეულნი არა შეიწუნეს და ესრწთ დაღადაბდეს: მამათა ჩუენთა ღმერთო, კურთხეულ-ხარ შენ.

დღესასწაულობს ერი შენი, ნეტარო, ესენებასა შენსა და ღაღადებს შენდა მომართ: მოგუხედენ, ზ, მამაო სანატრელო, ზეცით-გარდადმო და გუკსნენ სოფლისა ღელვათაგან დაუნთქმელად, რომელთა ესე გუასწავე გალობაჲ: მამათა ჩუენთა ღმერთო, კურთხეულ-ხარ შენ.

შეურაცხ-ყავ ყოველივე ამოებაჲ სოფლისაჲ, ღირსად ღიდებულო, და ვითარცა თიხაჲ დასთრგუნე ცუდი ღიდებაჲ, და სიგლახაკისა მიერ სიმდიდრს დაულევენელი სასუფეველისაჲ ჰპოვე ზეცათა შინა, მარადის მგალობელმან: მამათა ჩუენთა ღმერთო, კურთხეულ-ხარ შენ.

გიხაროდენ, ღმრთისმეტყუელებისა წმიდისა წყარო, და სიბრძნისმოყუარებისა აღმომდინარეო ფიალო, ყოვლადბრძენო, დიდო მთიებო ყოვლისა სოფლისაო, რომელმან ასწავე ყოველთა გალობაჲ ესრეთ: მამათა ჩუენთა ღმერთო, კურთხეულ-ხარ შენ.

ღიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ემმაკთა გუნდნი აღსჭრენ, ღმერთშემოსილო, ვითარცა ახოვანმან მკედარმან მაცხოვრისამან შრომათა მაკვლითა, და დასწუნ ცეცხლებრ ბანაკნი მათნი საკუმილითა ლოცუათა შენთაჲთა: მამათა ჩუენთა ღმერთო, კურთხეულ-ხარ შენ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

მადლსა ლოცვისა შენისასა, წმიდაო, ვიქადებთ პირითა და სულითა, ღიდებულო, რამეთუ შენ მიერ განსაცდელთაგან და ღელვათა, და მძიმეთა ურვათა, და ცოდვისა ვნებათაგან ვიკსნებით ყოველნი.

გალობა 8, აკურთხევდითსა

ძლისპირი: ყრმანი ბაბილონს შეუწველნი პირველად სახე გექმნეს შენ, ქალწულო ღიდებულო, რაჟამს შენგან იშუა ცეცხლი ღმრთეებისაჲ და დაგიცვა შენ უვნებელად, უბიწოდ, ყოველი ერი მარადის გაკურთხევს შენ.

ჩვეულებისა თვისისაებრ აღევზნა ემმაკი წყობად შენდა, ღმერთშემოსილო, რამეთუ ეპოვა მას ჭურჭელი სიცრუისაჲ, ვითარცა პირველ იუდა მიმცემელი, და განეწონა მასვე მაკვლი თუსი.

იხილა ყოვლად საწყალობელმან, განჩემებულმან ემმაკისა სადგურმან სუეტი ნათლისაჲ და ჯუარი თუალთშეუდგამი გარემოს შენსა, ღირსო მამაო, შეძრწუნდა ფრიად და დახსნდეს ძარღვუნი მკლავთა მისთანი.

შეიწყალე, წმიდაო, განწირული მკულელი შენი და მიემსგავე ქრისტესა, განკურნე-რაჲ ტირილით შეგრდომილი შენდა და განუტევე მშუდობით, რამეთუ შენ ხარ შემწე მონანულთა, რომელნი აკურთხევენ ქრისტესა და ამაღლებენ მას უკუნისამდე.

ვაკურთხევთ მამასა და ძესა და წმიდასა, სულსა უფალსა.

შემოკრბა-რაჲ გუნდი წმიდათა მამათაჲ მიცუალებასა შენსა, სანატრელო, სიხარულითა აღივსე ხილვითა მათითა, და აკურთხე ყოველი, და სარწმუნოდ და ცხადად ასწავე გალობაჲ ესრით: აკურთხევდით ყოველნი საქმენი უფალსა და ამაღლებდით მას უკუნისამდე.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

იკსენ კაცობრივი ბუნებაჲ წყვევისაგან შობითა შენითა, ქალწულო უბიწოდ, რამეთუ შევ მხოლო კურთხეული, მაკურთხეველი ჩუენი, აღმავსებელი მადლითა ცათა და ქუეყანისა.

ვაქებთ, ვაკურთხევთ, თაყუანის-ვსცემთ უფალსა, უგალობთ და აღუამაღლებთ მას უკუნისამდე.

გალობა 9, ადიდებდითსა

ძლისპირი: ჯერ-არს ღუმილი, ვინაჲთგან ვერ შეუძლებთ ღირსებით ქებად შენდა დღეს, ღმრთისმშობელო, ხოლო არავე დავდუმნეთ შიშისათუს, არამედ მსგავსად უძღურებისა ჩუენისა, შევსწიროთ შესკმაჲ, რომლითა გადიდოთ შენ.

ზეციურ ძალთაგან გესმა კმაჲ სანატრელი, მსახურო ღმრთისა მადლისაო, რამეთუ ქუეყანისა ანგელოზსა და კაცსა ზეცისასა ვიწოდდა მეუფს ცათაჲ ქრისტს, და მიხუედ სიხარულით და უფლისა თანა იხარებ საუკუნოდ.

პატიოსანთა საკმეველთა კეთილ-სულნიელებამან ადავსო საყუდელი შენი, ღირსო მამაო, და მხიარულებით ანგელოზთა კრებულმან შეიწყნარა სული შენი უბიწოდ, რომელთა შორის იშუებ, ღმერთშემოსილო.

ვერ შემძლებელ-არს ენაჲ კაცობრივი მითხრობად ღუაწლთა შენთა, წმიდაო სათნოო ღმრთისაო, რამეთუ განვლე სოფელი ესე ღირსად, დიდებულო, და აწ შუებასა სამოთხისასა შეერთებული, ანგელოზთა თანა იხარებ, და ჰსუფევ ქრისტეს თანა უკუნისამდე.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

ითხოვე, ღირსო, ყოვლისა სოფლისათჳს მშულობით დაცვაჲ და ერსა ჩუენსა – ძლევაჲ და დამტკიცებაჲ მართლმადიდებლობისაჲ ქრისტეს ღმრთისაგან, და სულთა ჩუენტა უხუად დიდი წყალობაჲ.

აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

იტურთავ უკვე მტურთველსა ყოველთასა წმიდათა მიერ კელთა შენთა, რომელსა ევედრე, წმიდაო, უცხოესაგან ბოროტის მოქმედებისა უვნებელად ცხორებად ჩუენდა.

განმანათლებელი

გამოსჩნდი შენ, ვითარცა სახს ბრწყინვალს და შეიწყნარე სული წმიდაჲ, ღირსო მამაო, რომლისა მიერ თუალნი სულისანი ხილვითა საღმრთოთა განაბრწყინვენ, და განათლებული ხედევდი რაჲ მომავალთა, ყოველსა ყოფადმდე იტყოდი უბიწოებითა საღმრთოთა, ხოლო აწ მეოხ-გუეყავ წინაშე ღმრთისა, წმიდაო გრიგოლ.

(2-გზის)

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა, აწ და მარადის და უკუნითი უკუნისამდე, ამინ.

ღმრთისმშობლად ჭემმარიტად აღვიარებთ შენ, დედოფალო, შენ მიერ ცხოვნებულნი, რამეთუ ღმერთი ჰმევე გამოუთქმელად დამკსნელ ჯუარითა სიკუდილისა და თჳსდა მიმართ მიმზიდველი ღირსთა კრებულისა, რომლისა თანა გაქებთ შენ, ქალწულო.

აქებდითსა ზედა დასდებელი. მუხლი 4. კმაჲ 8

ჰ, სასწაული

ღმერთშემოსილო მამაო, წმიდაო გრიგოლ, შენ უღელი ქრისტესი აღიღე ქელსა ზედა, და ახოვნებითა ზედა დასხმანი მტერთანი შეჰმუსრენ და უდაბნონი ქალაქად გამოაჩინენ, ამისთჳს გნატრით შენ და სარწმუნოებითა გილაღადებთ: ჰ, მშუენიერო კლარჯეთისა დიდებაო, შენ ქრისტემან მკჳდრ-გყო უსხეულოთა თანა, მეოხ-გუეყავ ჩუენ.

2-გზის

ღმერთშემოსილო მამაო, წმიდაო გრიგოლ, სარწმუნოებით შემოკრებულნი ქართველნი, ვითარცა მოლუაწესა დიდსა პატივს-გცემთ შენ, და სარწმუნოებითა გილაღადებთ: ჰ, წმიდასა ანტონს მიმსგავსებულო მეუდაბნოეო, რომელი სიხარულითა განხუედ უდაბნოდ უაღად, და მკეცთა-წილ დაამკჳდრენ კაცნი ანგელოზთა სწორნი, მეოხ-გუეყავ წინაშე ღმრთისა, რაჲთა გუაცხოვნენ ჩუენ.

ღმერთშემოსილო მამაო, წმიდაო გრიგოლ, გამოჩნდი შენ კანონ მონაზონთა და სიქადულ მართლმადიდებელთა, დამატებობელ და ბრწყინვალე მნათობ ყოვლისა სოფლისა და უძღურთა უგამოცდილეს და პატიოსან მკურნალ, რამეთუ არა შეშინდი შიშისაგან მაცთურისა მტერისა და მშვილდნი და ისარნი ეშმაკთანი შემუსრენ და მძუნვარენი საფრკენი მათნი მოაუძღურენ საღმრთოთა სწავლითა შენითა. ჰ, ნიჭთა შენთა მოცემულთა, ნეტარო, რომლისა მიერ ბოროტთა ეშმაკთა არცხვინე და განაბრწყინვენ დიდებაჲ ქრისტესი.

დიდებაჲ მამასა და ძესა და წმიდასა სულსა.

კმაჲ 5

დავბეროთ საყურსა გალობათასა და განვსცხრებოდეთ და ვიშუებდეთ მოხარულნი ყოვლადწმიდასა შინა დღესასწაულსა ყოვლადქებულისა მოძღურისა ჩუენისასა. შემოკრებით ჰ, მორწმუნენო ქართველნო და შესკმითა სულიერითა შევამკობდეთ და ვაქებდეთ სანატრელსა მამასა ჩუენსა, ვითარცა სწავლისა მდინარეთა აღმომდენტა ჩუენდა და უგალობდეთ: უძღურნი – სენთა მკურნალსა, ხოლო ჭირვეულნი – მკსნელსა, შეცოდებულნი – მკურვალესა მეოხსა, მწუხარენი – განმაცხრობელსა და მავალნი – მოგზაურსა, მენავენი – მმართველსა და ყოველნი ყოვლით კერძო, ყოველთავე სასოსა სარწმუნოებით ვადიდებდეთ და ვიტყოდეთ: მეოხ-გუეყავ, ღმერთშემოსილო გრიგოლ, რაჲთა ლოცვათა შენთა მიერითა თხოვითა შეგვჭურენს

ჩვენ უფალმან ღმერთმან ძალითა თვისითა უძლეველითა, ყოველთა ხილულთა და უხილავთა მტერთა ჩუენთა ზედა და გუაცხოვნნეს ჩუენ.

**აწ და მარადის და უკუნიითი უკუნისამდე, ამინ.
ღმრთისმშობლისა, დემეტრე ქართველთა მეფისა,
ბაგრატიონისა.**

ღმრთისმშობელი და ყოვლადპატიოსანი,
დედაჲ ქალწული, შუენიერი შრომანი,
მას ახარებდა ანგელოზი ფრთოსანი,
შენგან იშუების, მეფჳ გვრგვინოსანი
და მას ჰპონებენ მეფენი მრავალყმოსანი.

დიდებაჲ მაღალი გრძლად და განტევებაჲ.

ლიტურგიასა ზედა: მომიკსენენი კანონისაგან ღირსისა, გალობა 3 და 6.

წარდგომა, კმაჲ 7. პატიოსან-არს წინაშე უფლისა სიკუდილი წმიდათა მისთა.

მუხლი. რაჲ მივაგო უფალსა ყოვლისავეთჳს, რომელი ესე მომაგო მე.

სამოციქულო I კორინთელთა, თავი 12, მუხლი 7. (ძმანო, თითოეულსა ჩუენსა...) დასასრული, მუხლი 12. (კაცად-კაცადსა ვითარცა ჰნებავს...)

ალილუია, კმაჲ 6. ნეტარ-არს კაცი, რომელსა ეშინის უფლისა.

მუხლი. ძლიერ იყოს ქუეყანასა ზედა ნათესავი მისი.

სახარება მათესი, თავი 11, მუხლი 27. (ჰრქუა უფალმან თჳსთა მოწაფეთა...) დასასრული, თავი 12, მუხლი 1. (ტყრთი ჩემი სუბუქ-არს...)

განიცადე: საკსენებელად საუკუნოდ.

შეადგინა: თინათინ მჭედლიშვილმა